

ПРОГРЕСИВНІ МЕТОДИ СУЧАСНОГО НАВЧАННЯ

Васьковець Х. І.

*здобувачка вищої освіти I курсу,
другого (магістерського) рівня вищої освіти,
факультет географії, історії та туризму,
Приватний вищий навчальний заклад «Міжнародний економіко-
гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука»
м. Рівне, Україна*

*"Те, що я чую, я забуваю. Те, що я бачу й чую, я трохи пам'ятаю.
Те, що я чую, бачу й обговорюю, я починаю розуміти. Коли я чую, бачу,
обговорюю й роблю, я набуваю знань і навичок. Коли я передаю знання
іншим, я стаю майстром".*

Конфуцій

Сучасне суспільство великими темпами крокує вперед, відповідно це явище спостерігається і в освітньому просторі. Коли ми говоримо про загальну середню освіту, котра вбачає в собі величезний розмах для різнопланового розвитку учнів, без інноваційних методів навчання не обійтись.

Сьогодні змушує педагогів відходити від авторитарного навчання та бути більш гуманними. Саме визначення «інтерактив» говорить про себе, як готовий до взаємодії, діалогу, критичного мислення, розвитку. Під час інтерактивного навчання, для учнів створюються комфортні умови праці, школярі відчувають свою успішність та інтелектуальні можливості.

Головним завданням педагога є формулювання стратегії і тактики за якої учні будуть критично мислити і в майбутньому зможуть використовувати свої знання, вміння та навички. Діти розвиваються як особистості, навчаються працювати групами, вони все більше відкриті до саморозвитку та науково-творчої діяльності. Головним принципом взаємодії є діалог «вчитель-учень», «учень-вчитель», «учень-учень», який спрощує процес комунікації під час уроку. Освітній процес проходить на рівних умовах, при цьому педагог враховує потреби кожного.

Найефективнішими є підходи, котрі напрямлені на залучання учнів до активного та аналізованого навчання. Методи і форми при цьому можуть бути найрізноманітнішими. Найчастіше використовують у

практиці спільні групові роботи, рольові ігри, дискусії, диспути, дебати, моделювання, проектну діяльність. При цьому в учнів виникає інтерес до нових знань та критичного мислення, а уроки стають більш творчими, та емоційно наповненими.

Урок не повинен проходити із суцільного викладу начального матеріалу. Здобувачі освіти повинні вчитися мислити, висловлювати свої думки, критично оцінювати доповіді інших учасників навчального процесу, при цьому не критикувати самої особистості. Для найкращого запам'ятовування матеріалу необхідний комплексний підхід активного навчання.

- Лекція - 5 % засвоєння
- Читання - 10 % засвоєння
- Відео/аудіо матеріали - 20 % засвоєння
- Демонстрація -30% засвоєння
- Дискусійні групи -50% засвоєння
- Практика через дію - 75 % засвоєння
- Навчання інших / застосування отриманих знань відразу ж - 90 % засвоєння [1, с. 269].

Найактуальнішою проблемою психолого-педагогічної науки є великий обсяг інформації та пошук методів для найкращого і найефективнішого її опрацювання. Перед педагогом теж стоїть низка завдань, перешкод та викликів для організації такої навчально-виховної діяльності.

Слід зважати, що кожна дитина індивід, кожен класний колектив – це підбір унікальних людей і тому робота вчителя налаштувати клас до такого темпу роботи, який потребує сама ця вікова категорія та предметне спрямування. «Педагогічна технологія - набір процедур, які поновлюють професійну діяльність учителя і гарантують кінцевий запланований результат» [2, с. 42].

Не слід також забувати і про використання інформаційно-комунікаційних технологій навчання (ІКТН), які педагог може активно залучати під час проведення освітнього процесу. Їх застосування допомагає зекономити час для критичного мислення учнів, пошуку інформації та аналізу джерел наукового пізнання. Також зважаючи на сучасний стан речей в державі, дуже часто приходиться проводити як синхронні так і асинхронні уроки, що без використання ІКТН неможливе.

Враховуючи всі позитивні моменти не слід перенавантажувати дітей інтеракціями, потрібно комбінувати з традиційними методами навчання, оскільки активна розумова діяльність швидко втомлює.

Якби там не було, час рухається вперед і для сучасного педагога стоїть завдання забезпечити прогресивне та навчально-виховне середовище таким чином, щоб здобувачі освіти могли якнайширше розвинути свій науковий потенціал та розширити кругозір для майбутніх звершень.

Інтерактивні методи допомагають підготувати дітей до постійного навчання, самоосвіти та роботи із великим обсягом інформації, що необхідно для сьогодення.

Література:

1. Методика навчання історії в школі / О. І. Пометун, Г. О. Фрейман. К.: Генеза, 2005. 328 с.
2. Педагогічні технології у неперервній професійній освіті: Монографія / С. О. Сисоєва, А. М. Алексюк, П. М. Воловик, О. І. Кульчицька, Л. Є. Сігасва, Я. В. Цехмістер та ін.; За ред. С. О. Сисоєвої. К.: Наук. світ, 2001. 319 с.

ОНЛАЙН-УРОК В УМОВАХ ВІЙНИ: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Гочмановський Д. Л.

вчитель історії та захисту України,

Обласний науковий ліцей в м. Рівне

Рівненської обласної ради

м. Рівне, Україна

Попри складні й часто неможливі умови праці, українські освітяни, школярі і студенти повертаються до навчання.

Станом на початок вересня 2022 року в Україні 3 116 шкіл навчаються в очному форматі, на дистанційній формі навчання перебуває 5 713 шкіл [5]. І хоча онлайн-урок, як форма навчання, в Україні стала практикуватися ще з початком пандемії коронавірусної хвороби, залишивши безліч інструментів для здобуття освіти, дієвими вони виявилися не для всіх. Насамперед, через початок повномасштабного вторгнення Росії на територію України.